
Natya Shastra Chapter 21

——
नाट्यशास्त्रम् अध्यायः २१

——
Document Information

Text title : naaTyashastra adhyaaya 21

File name : natya21.itx

Category : nATyashAstra, major_works, bharata

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Sage Bharata

Transliterated by : dpadmakar at hotmail.com

Proofread by : dpadmakar at hotmail.com

Latest update : October 6, 2001

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

Natya Shastra Chapter 21

नाट्यशास्त्रम् अध्यायः २१

॥ श्रीरस्तु ॥

भरतमुनिप्रणीतं नाट्यशास्त्रम्

अथ अेकविंशोऽध्यायः ।

आढार्याभिनयं विप्रा व्याभ्यास्याभ्यनुपूर्वशः ।

यस्मात् प्रयोगः सर्वोऽयमाढार्याभिनये स्थितः ॥ १ ॥

नानावस्था प्रकृतय पूर्व नैपथ्यसाधिताः ।

अङ्गादिभिरभिव्यक्तिमुपगच्छन्त्ययत्नतः ॥ २ ॥

आढार्याभिनयो नाम ज्ञेयो नेपथ्यज्ञो विधिः ।

तत्र कार्यः प्रयत्नस्तु नाट्यस्य शुभमिच्छता ॥ ३ ॥

[तस्मिन्त्यत्नस्तु कर्तव्यो नैपथ्ये सिद्धिमिच्छता ।

नाट्यस्येड त्वलङ्कारो नैपथ्यं यत्प्रकीर्तितम् ॥] ॥ ४ ॥

यतुर्विधं तु नेपथ्यं पुस्तोऽलङ्कार एव य ।

तथाङ्कुरयना यैव ज्ञेयं सज्जवमेव य ॥ ५ ॥

पुस्तस्तु त्रिविधो ज्ञेयो नानाङ्गप्रमाणातः ।

सन्धिभो व्याजिमश्रैव वेष्टिमश्च प्रकीर्तितः ॥ ६ ॥

डिलिञ्जयर्मवस्त्राद्यैर्यद्रूपं डियते षुधैः ।

सन्धिभो नाम विज्ञेयः पुस्तो नाटकसंश्रयः ॥ ७ ॥

व्याजिमो नाम विज्ञेययो यन्नेण डियते तु यः ।

वेष्टयते यैव यद्रूपं वेष्टिमः स तु संज्ञितः ॥ ८ ॥

शैलयानविमानानि यर्मवर्मध्वजा नगाः ।

ये डियन्ते डि नाट्ये तु स पुस्त एति संज्ञितः ॥ ९ ॥

अलङ्कारस्तु विज्ञेयो मात्याभरणावाससाम् ।

नानाविधः समायोगोऽप्यङ्गोपाङ्गविधिः स्मृतः ॥ १० ॥

वेष्टिमं विततं यैव संघात्यं ग्रन्थिमं तथा ।

प्रालम्बितं तथा यैव मात्यं पञ्चविधं स्मृतम् ॥ ११ ॥

यतुर्विधं तु विज्ञेयं नाट्ये ङ्याभरणं भुवैः ।

आवेध्यं बन्धनीयं च क्षेप्यमारोप्यमेव च ॥ १२ ॥

आवेध्यं कुण्डलादींश्च यत्स्थास्यवलाभूषणम् ।

आरोप्यं उभसूत्रादिं चाराश्च विविधाश्रयाः ॥ १३ ॥

श्रोणीसूत्राङ्गदे मुक्ताबन्धनीयानि सर्वदा ।

प्रक्षेप्य नूपुरे विधाद्भस्त्राभरणमेव च ॥ १४ ॥

भूषणानां विकल्पं छि पुरुषस्त्रीसमाश्रयम् ।

नाविधं प्रवक्ष्यामि देशजातिसमुद्भवम् ॥ १५ ॥

यूडामणिः समुकुटः शिरसो भूषणं स्मृतम् ।

कुण्डलं भोजकं कीला कर्णाभरणमिष्यते ॥ १६ ॥

मुक्तावली उर्षकं च सूत्रकं कण्ठभूषणम् ।

वेतिकाङ्गुलिमुद्रा च स्यादङ्गुलिविभूषणम् ॥ १७ ॥

उस्तली वलयं यैव बाहुनालीविभूषणम् ।

रुचकश्चूळिका कार्या मणिबन्धविभूषणम् ॥ १८ ॥

केयूरे अङ्गदे यैव कूर्परोपरिभूषणे ।

त्रिसरश्चैव चारश्च तथा वक्षोविभूषणम् ॥ १९ ॥

व्यालम्बमौक्तिको चारो माला यैवाङ्गभूषणम् ।

तलकं सूत्रकं यैव भवेत्कटिविभूषणम् ॥ २० ॥

अयं पुरुषनिर्योगः कार्यस्त्वाभरणश्रयः ।

देवानां पार्थिवानां च पुनर्वक्ष्यामि योषिताम् ॥ २१ ॥

शिभापाशं शिभाव्यालं पिण्डीपत्रं तथैव च ।

यूडामणिर्मकरिका मुक्ताजालगवाक्षिकम् ॥ २२ ॥

शिरसो भूषणं यैव विचित्रं शीर्षजोलकम् ।

कण्ठकं शिभिपत्रं च वेणीपुच्छः सटोरकः ॥ २३ ॥

ललाटतिलकं चैव नानाशिल्पप्रयोजितम् ।
भ्रूगुच्छोपरिगुच्छश्च कुसुमानुद्धृतिस्तथा ॥ २४ ॥
कर्णिका कर्णवलयं तथा स्यात्पत्रकर्णिका ।
कुण्डलं कर्णमुद्रा च कर्णोत्कीलकमेव च ॥ २५ ॥
नानारत्नविचित्राणि दन्तपत्राणि चैव हि ।
कर्णयोर्भूषणं ह्येतत्कर्णपूरस्तथैव च ॥ २६ ॥
तिलकाः पत्रलोभाश्च भवेद्गण्डविभूषणम् ।
त्रिवर्णी चैव विज्ञेयं भवेद्भ्रूविभूषणम् ॥ २७ ॥
नेत्रयोरञ्जनं ज्ञेयमधरस्य च रञ्जनम् ।
दन्तानां विविधो रागश्चतुर्णां शुक्लतापि वा ॥ २८ ॥
रागान्तरविकल्पोऽथ शोभनेनाधिकोऽप्यलः ।
मुग्धानां सुन्दरीणां च मुक्ताभासितशोभनाः ॥ २९ ॥
सुरक्ता वापि दन्ता स्युः पद्मपल्लवरञ्जनाः ।
अश्मरागोद्भूयोतितः स्यादधरः पल्लवप्रभः ॥ ३० ॥
विलासश्च भवेत्तासां सविभ्रान्तनिरीक्षितम् ।
मुक्तावली व्यालपङ्क्तिर्मञ्जरी रत्नमालिका ॥ ३१ ॥
रत्नावली सूत्रकं च ज्ञेयं कण्ठविभूषणम् ।
द्विसरस्त्रिसरश्चैव यतुस्सरकमेव च ॥ ३२ ॥
तथा शङ्खमालिका चैव भवेत्कण्ठविभूषणम् ।
अङ्गदं वलयं चैव बाहुमूलविभूषणम् ॥ ३३ ॥
नानाशिल्पकृताश्चैव हारा वक्षोविभूषणम् ।
मणिजालावनद्धं च भवेत्स्तनविभूषणम् ॥ ३४ ॥
भर्जूरकं सोच्छ्रितिकं बाहुनालीविभूषणम् ।
कलापी कटकं शङ्खो हस्तपत्रं संपूरकम् ॥ ३५ ॥
मुद्राङ्गुलीयकं चैव ह्यङ्गुलीनां विभूषणम् ।
मुक्ताजालाढ्यतलकं मेभला काञ्चिकापि वा ॥ ३६ ॥
रशना च कलापश्च भवेच्छ्रोणीविभूषणम् ।
ऐक्यचिर्भवेत्काञ्ची मेभला त्वष्टयष्टिका ॥ ३७ ॥

द्विरष्टयष्टि रशना कलापः पञ्चविंशकः ।
 द्वात्रिंशच्च यतुःषष्टिः शतमष्टोत्तरं तथा ॥ ३८ ॥
 मुक्ताडारा भवन्त्येते देवपार्थिवयोषिताम् ।
 नूपुरः डिङ्गिणीकाश्च घण्टिका रत्नजालकम् ॥ ३९ ॥
 सधोषे कटकं चैव गुल्फोपरिविभूषणम् ।
 जङ्घयोः पादपत्रं स्याद्ङ्गुलीष्वङ्गुलीयकम् ॥ ४० ॥
 अङ्गुष्ठतिलकाश्चैव पादयोश्च विभूषणम् ।
 तथालक्तकरागश्च नानाभक्तिनिवेशितः ॥ ४१ ॥
 अशोकपलावच्छायः स्यात् स्वाभाविक एव य ।
 अेतद्विभूषणं नार्था आकेशादान्पादपि ॥ ४२ ॥
 यथाभवत्सावस्थं विज्ञेयं द्विजसत्तमाः ।
 आगमश्च प्रमाणं य रूपनिर्वर्णनं तथा ॥ ४३ ॥
 विश्वकर्ममतात्कार्यं सुबुद्ध्यापि प्रयोक्तृभिः ।
 न हि शक्यं सुवर्णनं मुक्ताभिर्मणिभिस्तथा ॥ ४४ ॥
 स्वाधीनमिति रुच्यैव कर्तुमङ्गस्य भूषणम् ।
 विभागतोऽभिप्रयुक्तमङ्गशोभाकरं भवेत् ॥ ४५ ॥
 यथा स्थानान्तरगतं भूषणं रत्नसंयुतम् ।
 न तु नाट्यप्रयोगेषु कर्तव्यं भूषणं गुरु ॥ ४६ ॥
 भेदं जनयते तद्धि सव्यायतवियेष्टनात् ।
 गुरुभावावसन्नस्य स्वेदो मूर्छा य जायते ॥ ४७ ॥
 गुर्वाभरणसन्नो हि येष्टां न कुरुते पुनः ।
 तस्मात्तनुत्वयङ्गतं सौवर्णं भूषणं भवेत् ॥ ४८ ॥
 रत्नवज्जतुभङ्गं वा न भेदजननं भवेत् ।
 स्वेच्छया भूषणविधिर्विद्व्यानामुपदिश्यते ॥ ४९ ॥
 यत्नभावविनिष्पन्नं मानुषाणां विभूषणम् ।
 विवेचितं विततं चैव संघात्यं त्रयिभं तथ ॥ ५० ॥
 लम्बशोभि तथा चैव मात्यं पञ्चविधं स्मृतम् ।

आच्छादनं बहुविधं नानापत्तनसंभवम् ॥ ५१ ॥
 तज्ज्ञेयं त्रिप्रकारं तु शुद्धं रक्तं विचित्रितम् ।
 द्रिव्यानां भूषणविधिर्यं शेष परिकीर्तितः ॥ ५२ ॥
 मानुषाणां तु कर्तव्यो नानादेशसमाश्रयः ।
 भूषणैश्चापि वेषैश्च नानावस्थासमाश्रयैः ॥ ५३ ॥
 द्रिव्याङ्गानां कर्तव्या विभक्तिः स्वस्वभूमिजा ।
 विद्याधरीणां यक्षीणामप्सरानागयोषिताम् ॥ ५४ ॥
 ऋषिदैवतकन्यानां वेषैर्नानात्वमिष्यते ।
 तथा यः सिद्धगन्धर्वराक्षसासुरयोषिताम् ॥ ५५ ॥
 द्रिव्यानां नरनारीणां तथैव यः शिभाण्डकम् ।
 शिभापुटशिभाण्डं तु मुक्ताभूयिष्ठभूषणम् ॥ ५६ ॥
 विद्याधरीणां कर्तव्यः शुद्धो वेषपरिच्छेदः ।
 यक्षिण्योऽप्सरश्चैव कर्था रत्नविभूषणाः ॥ ५७ ॥
 समस्तानां भवेद्गेषो यक्षीणा केवलं शिभा ।
 द्रिव्यनामिव कर्तव्यं नागस्त्रीणां विभूषणम् ॥ ५८ ॥
 मुक्तामणिलताप्रायाः कृष्णास्तासां तु केवलाः ।
 कार्यं तु मुनिकन्यानामेकवेणीधरं शिरः ॥ ५९ ॥
 न यापि विभूषणविधिस्तासां वेषो वनोचितः ।
 मुक्तामरकतप्रायं माण्डनं सिद्धयोषिताम् ॥ ६० ॥
 तासां तु यैव कर्तव्यं पीतवस्त्रपरिच्छेदम् ।
 पद्मरागमणिप्रायं गन्धर्वीणां विभूषणम् ॥ ६१ ॥
 वीणाडस्तश्च कर्तव्यः कौसुमभवसनस्तथा ।
 छन्द्रीवैस्तु कर्तव्यं राक्षसीणां विभूषणम् ॥ ६२ ॥
 सितदंष्ट्रा यः कर्तव्या कृष्णवस्त्रपरिच्छेदम् ।
 वैदूर्यमुक्ताभरणैः कर्तव्या सुरयोषिताम् ॥ ६३ ॥
 शुकपिञ्जनिभैर्भवस्त्रैः कार्यस्तासां परिच्छेदः ।
 पुष्करागैस्तु मणिभिः क्वचिद्भैरव्यभूषितैः ॥ ६४ ॥

द्रिव्यवानरनारीणां कार्यो नीलपरिच्छदः ।
 अवेवं शृङ्गारिणः कार्यो वेषा द्रिव्याङ्गनाश्रयाः ॥ ६५ ॥
 अवस्थान्तमासाद्य शुद्धाः कार्यो पुनस्तथा ।
 मानुषीणां तु कर्तव्या नानादेशसमुद्भवः ॥ ६६ ॥
 वेषाभरणसंयोगान् गदतस्तान्निबोधत ।
 आवन्त्ययुवतीनां तु शिरस्सालककुन्तलम् ॥ ६७ ॥
 गौडीयानामलकप्रायं सशिष्वापाशवेणिकम् ।
 आभीरयुवतीनां तु द्विवेणीधर अवेव तु ॥ ६८ ॥
 शिरः परिगमः कार्यो नीलप्रायमथाम्बरम् ।
 तथा पूर्वोत्तरस्त्रीणां समुन्नद्धशिष्वाङ्कम् ॥ ६९ ॥
 आडेशाच्छादनं तासां देशकर्मणि कीर्तितम् ।
 तथैव दक्षिणस्त्रीणां कार्यमुल्बेप्यसंश्रयम् ॥ ७० ॥
 कुम्भीबन्धकसंयुक्तं तथावर्तललाटिकम् ।
 [गणिकाणां तु कर्तव्यमिच्छाविच्छित्ति माण्डनम्] ॥ ७१ ॥
 देशजातिविधानेन शेषाणामपि कारयेत् ।
 वेषं तथा याभरणं क्षुरकर्म परिच्छदम् ॥ ७२ ॥
 [आगमं यापि नैपथ्ये नाट्यस्यैवं प्रयोजयेत्] ।
 अदेशयुक्तो वेषो हि न शोभां जनयिष्यति ॥ ७३ ॥
 मेम्लोरसि बद्धा तु ङास्यं समुपपादयेत् ।
 तथा प्रोषितकान्तासु व्यसनमिडतासु च ॥ ७४ ॥
 वेषो वै मलिनः कार्य अकवेणीधरं शिरः ।
 विप्रलम्बे तु नार्यास्तु शुद्धो वेषो भवेद्विड ॥ ७५ ॥
 नात्याभरणसंयुक्तो न यापि मृजयान्वितः ।
 अवेवं स्त्रीणां भवेद्वेषो देशावस्थासमुद्भवः ॥ ७६ ॥
 पुरुषाणां पुनश्चैव वेषान्वक्ष्यामि तत्त्वतः ।
 तत्राङ्कुर्यना पूर्वं कर्तव्या नाट्ययोक्तृभिः ॥ ७७ ॥
 ततः परं प्रयोक्तव्या वेषा देशसमुद्भवाः ।
 सितो नीलश्च पीतश्च यतुर्थो रक्त अवेव च ॥ ७८ ॥

अेते स्वभावाजा वार्णा यैः कार्यं त्वङ्गवर्तनम् ।
 संयोगजाः पुनश्चान्ये उपवार्णा भवन्ति ॥ ७८ ॥
 तानहं सम्प्रवक्ष्यामि यथाकार्यं प्रयोक्तृभिः ।
 सितनीलसमायोगे कारुण्यव इति स्मृतः ॥ ८० ॥
 सितपीतसामायोगात्पाण्डुवर्णः प्रकीर्तितः ।
 सितिअरक्तसमायोगे पद्मवर्णः प्रकीर्तितः ॥ ८१ ॥
 पीतनीलसमायोगाद्भृशितो नाम जायते ।
 नीलरक्तसमायोगात्कषायो नाम जायते ॥ ८२ ॥
 रक्तपीतसमायोगाद्गौरवर्ण इति स्मृतः ।
 अेते संयोगजा वार्णा ङ्युपवार्णास्तथापरे ॥ ८३ ॥
 त्रियतुर्वर्णसंयुक्ता बहवः सम्प्रकीर्तिताः ।
 बलस्थो यो भवेद्गर्वास्तस्य भागो भवेत्ततः ॥ ८४ ॥
 दुर्बलस्य च भागौ द्वौ नीलं मुक्त्वा प्रदापयेत् ।
 नीलस्यैको भवेद्भागश्चत्वारोऽन्ये तु वार्णिके ॥ ८५ ॥
 बलवान्सर्ववर्णानां नील अेव प्रकीर्तितः ।
 अेवं वार्णविधिं ज्ञात्वा नानासंयोगसंश्रयम् ॥ ८६ ॥
 ततः कुर्याद्यथायोगमङ्गानां वर्तनं बुधः ।
 वर्तनच्छादनं रूपं स्ववेषपरिवर्जितम् ॥ ८७ ॥
 नाट्यधर्मप्रवृत्तं तु ज्ञेयं तत्प्रकृतिस्थितम् ।
 स्ववर्णमात्मनश्छाद्यं वार्णिकैर्वेषसंश्रयैः ॥ ८८ ॥
 आकृतिस्तस्य कर्तव्या यस्य प्रकृतिरास्थिता ।
 यथा जन्तुः स्वभावं स्वं परित्यज्यान्त्यद्वैडिकम् ॥ ८९ ॥
 तत्स्वभावं हि भजते देहान्तरमुपाश्रितः ।
 वेषेण वार्णिकैश्चैव श्लाघितः पुरुषस्तथा ॥ ९० ॥
 परभावं प्रकुरुते यस्य वेषं समाश्रितः ।
 देवदानवगन्धर्वयक्षराक्षसपन्नगाः ॥ ९१ ॥
 प्राणिसंज्ञाः स्मृता ङ्येते ञ्जवबन्धाश्च येऽपरे ।

[स्त्रीभावाः पर्वताः नद्यः समुद्रा वाहनानि च ॥ ८२ ॥
 नानाशस्त्राण्यपि तथा विज्ञेयाः प्राणिसंज्ञया] ।
 शैलप्रासादयन्त्राणि यर्मवर्मध्वजास्तथा ॥ ८३ ॥
 नानाप्रखरपाधाश्च तेऽप्राणिन इति स्मृताः ।
 अथवा कारणोपेता भवन्त्येते शरीरिणः ॥ ८४ ॥
 वेषभाषाश्रयोपेता नाट्यधर्ममवेक्ष्य तु ।
 वर्णानां तु विधिं ज्ञात्वा वयः प्रकृतिमेव च ॥ ८५ ॥
 कुर्याद्दृग्गस्य रथनां देशजातिवयःश्रितताम् ।
 देवा गौरास्तु विज्ञेया यक्षाश्चाप्सरस्तथा ॥ ८६ ॥
 रुद्रार्कद्रुडिणस्कन्दास्तपनीयप्रभाः स्मृताः ।
 सोमो बृहस्पतिः शुक्रो वरुणस्तारकागणाः ॥ ८७ ॥
 समुद्रमवद्गङ्गाः श्वेता हि स्युर्बलस्तथा ।
 रक्तमङ्गारकं विधात् पीतौ बुधङ्गताशनौ ॥ ८८ ॥
 नारायणो नरश्चैव श्यामो नागश्च वासुकिः ।
 दैत्याश्च दानवाश्चैव राक्षसा गुह्यका नगाः ॥ ८९ ॥
 पिशाचा जलमाकाशमसितानि तु वर्णतः ।
 भवन्ति षट्सु द्वीपेषु पुरुषश्चैव वर्णतः ॥ १०० ॥
 कर्तव्या नाट्ययोगेन निष्टमकनकप्रभाः ।
 जाम्बूद्वीपस्य वर्षे तु नानावर्णाश्रया नराः ॥ १०१ ॥
 उत्तरांस्तु कुरुस्त्यज्जवा ते यापि कनकप्रभाः ।
 भद्राश्चपुरुषाः श्वेताः कर्तव्या वर्णतस्तथा ॥ १०२ ॥
 केतुमाले नरा नीला गौराः शेषेषु कीर्तिताः ।
 नानावर्णाः स्मृता भूता गन्धर्वा यक्षपन्नगाः ॥ १०३ ॥
 विद्याधरास्तथा यैव पितरस्तु समा नराः ।
 पुनश्च भारते वर्षे तांस्तावर्णान्निबोधत ॥ १०४ ॥
 राजानः पद्मवर्णास्तु गौराः श्यामास्तथैव च ।
 ये यापि सुम्भिर्नो मर्त्या गौरा कार्यास्तु वैः बुधैः ॥ १०५ ॥

कुकर्मिणो ग्रहग्रस्ताः व्याधितास्तपसि स्थिताः ।
 आयस्तकर्मिणश्चैव ज्यसिताश्च कुजातयः ॥ १०६ ॥
 ऋष्ययश्चैव कर्तव्या नित्यं तु बधरप्रभाः ।
 तपःस्थिताश्च ऋषयो नित्यामेवासिता बुधैः ॥ १०७ ॥
 कारणव्यपदेशेन तथा यात्मेच्छया पुनः ।
 वर्णस्तत्र प्रकर्तव्यो देशजतिवशानुगः ॥ १०८ ॥
 देशं कर्म य जातिं य पृथिव्युद्देशसंश्रयम् ।
 विज्ञाय वर्तना कार्या पुरुषाणां प्रयोगतः ॥ १०९ ॥
 किरातबर्भराभ्राश्च द्रविडाः काशिकोसलाः ।
 पुलिन्दा दक्षिणात्याश्च प्रायेण त्वसिताः स्मृताः ॥ ११० ॥
 शकाश्च यवनाश्चैव पल्लवा वाह्लिकाश्च ये ।
 प्रायेण गौराः कर्तव्या उत्तरा ये श्रिता दिशम् ॥ १११ ॥
 पाञ्चालाः शौरसेनाश्च माडिषाश्चौडमागधाः ।
 अङ्गा वङ्गाः कलिङ्गाश्च श्यामाः कार्यास्तु वर्णतः ॥ ११२ ॥
 ब्राह्मणाः क्षत्रियाश्चैव गौराः कार्यास्तथैव हि ।
 वैश्याः शूद्रास्तथा चैव श्यामाः कार्यास्तु वर्णतः ॥ ११३ ॥
 अेवं कृत्वा यथान्यायं मुभाङ्गोपाङ्गवर्तनाम् ।
 श्मश्रुकर्म प्रयुञ्जत देशकालवयोऽनुगम् ॥ ११४ ॥
 शुद्धं विचित्रं श्यामं य तथा रोमशमेव य ।
 भवेद्यत्तुर्विधं श्मश्रु नानावस्थान्तरात्मकम् ॥ ११५ ॥
 शुद्धं तु लिङ्गिनां कार्यं तथा मात्यपुरोधसाम् ।
 मध्यस्था ये य पुरुषा ये य दीक्षां समाश्रिताः ॥ ११६ ॥
 द्विव्या ये पुरुषाः केचित्सिद्धविधाधरादयः ।
 पार्थिवाश्च कुमाराश्च ये य राजोपञ्जविनः ॥ ११७ ॥
 शङ्कारिणश्च ये मर्त्या यौवनोन्मादिनश्च ये ।
 तेषां विचित्रं कर्तव्यं श्मश्रु नाट्यप्रयोक्तृभिः ॥ ११८ ॥
 अनिस्तीर्णप्रतिज्ञानां दुःभितानां तपस्विनाम् ।
 व्यसनाभिडतानां य श्यामं श्मश्रु प्रयोजयेत् ॥ ११९ ॥

ऋषीणां तापसानां य ये य दीर्घप्रता नराः ।
 तथा य शीरभङ्गानां रोमशं श्मश्रु कीर्तितम् ॥ १२० ॥
 अवेवं नानाप्रकारं तु श्मश्रु कार्यं प्रयोक्तृभिः ।
 अत उर्ध्वं प्रवक्ष्यामि वेषान्नानाप्रयोगजान् ॥ १२१ ॥
 शुद्धो विचित्रो मलिनस्त्रिविधो वेष उच्यते ।
 तेषां नियोगं वक्ष्यामि यथावदनुपूर्वशः ॥ १२२ ॥
 देवाभिगमने चैव मङ्गले नियमस्थिते ।
 तिथिनक्षत्रयोगे य विवाहकरणे तथा ॥ १२३ ॥
 धर्मप्रवृत्तं यत्कर्म स्त्रियो वा पुरुषस्य वा ।
 वेषस्तेषां भवेच्छुद्धो ये य प्रायत्तिका नराः ॥ १२४ ॥
 देवदानवयक्षाणां गन्धर्वोरगरक्षसाम् ।
 नृपाणां कर्कशानां य चित्रो वेष उदाहृतः ॥ १२५ ॥
 वृद्धानां ब्राह्मणानां य श्रेष्ठ्यमात्यपुरोधसाम् ।
 वणिज्जां काञ्चुकीयानां तथा चैव तपस्विनाम् ॥ १२६ ॥
 विप्रक्षेत्रियवैश्यानां स्थानीया ये य मानवाः ।
 शुद्धो वस्त्रविधिस्तेषां कर्तव्यो नाटकाश्रयः ॥ १२७ ॥
 उन्मत्तानां प्रमत्तानामध्वगानां तथैव य ।
 व्यसनोपहतानां य मलिनो वेष उच्यते ॥ १२८ ॥
 शुद्धरक्तविचित्राणि वासांस्यूर्ध्वाम्बरानि य ।
 योजयेन्नाट्यतत्त्वज्ञो वेषयोः शुद्धचित्रयोः ॥ १२९ ॥
 कुर्याद्भेषे तु मलिने मलिनं तु विचक्षणः ।
 मुनिनिर्ग्रन्थशास्त्रेषु यतिपाशुपतेषु य ॥ १३० ॥
 प्रतानुगस्तु कर्तव्यो वेषो लोकस्वभावतः ।
 शीरवल्कलचर्माणि तापसानां तु योजयेत् ॥ १३१ ॥
 परिवारमुनिष्ठयानां वासः काषायमिष्यते ।
 नानाचित्राणि वासांसि कुर्यात्पाशुपतेष्वथ ॥ १३२ ॥
 कुजातयश्च ये प्रोक्तास्तेषां चैव यथार्हतः ।

अन्तःपुरप्रवेशे च विनियुक्ता छि ये नराः ॥ १३३ ॥
 काषायकञ्चुकपटाः कार्यास्तेऽपि यथाविधि ।
 अवस्थानतरतश्चैव नृणां वेषो भवेद्यथ ॥ १३४ ॥
 वेषः सांग्रामिकश्चैव शूराणां संप्रकीर्तितः ।
 विचित्रशस्त्रकवयो बद्धतूणो धनुर्धरः ॥ १३५ ॥
 शिरो वेषस्तु कर्तव्यो नृपाणां नित्यमेव च ।
 डेवलस्तु भवेच्छुद्धो नक्षत्रोत्पातमङ्गले ॥ १३६ ॥
 अेवमेष भवेद्वेषो देशजातिवयोऽनुगः ।
 उत्तमाधममध्यानां स्त्रीणां नृणामथापि च ॥ १३७ ॥
 अेवं वस्त्रविधिः कार्यः प्रयोगे नाटकाश्रये ।
 नानावस्थां समासाद्य शुभाशुभकृतस्तथा ॥ १३८ ॥
 तथा प्रतिशिरश्चापि कर्तव्यं नाटकाश्रयम् ।
 दिव्यानां मानुषाणां च देशजातिवयःश्रितम् ॥ १३९ ॥
 पार्श्वगिता मस्तकिनस्तथा यैव किरीटिनः ।
 त्रिविधो मुकुटो ज्ञेयो दिव्यपार्श्वसंश्रितः ॥ १४० ॥
 देवगन्धर्वयक्षाणां पन्नगानां सरक्षसाम् ।
 कर्तव्या नैकविडिभ्यस्त मुकुटाः पार्श्वमौलयः ॥ १४१ ॥
 उत्तमा ये च दिव्यानां ते च कार्याः किरीटिनः ।
 मध्यमा मौलिनश्चैव कनिष्ठाः शिर्षमौलिनः ॥ १४२ ॥
 नराधिपानां कर्तव्या मस्तके मुकुटा बुधैः ।
 विधाधराणां च सिद्धानां चारुणानां तथैव च ॥ १४३ ॥
 ग्रन्थिमल्लेशमुकुटाः कर्तव्यास्तु प्रयोक्तृभिः ।
 राक्षोदानवदैत्यानां पिङ्गकेशेक्षणानि छि ॥ १४४ ॥
 उरिच्छ्शमश्रूणि च तथा मुकुटास्थानि कारयेत् ।
 उत्तमश्चापि ये तत्र ते कार्याः पार्श्वमौलिनः ॥ १४५ ॥
 कस्मात्तु मुकुटाः सृष्टाः प्रयोगे दिव्यपार्श्वे ।
 केशानां छेदनं दृष्टे वेदवादे यथाश्रुति ॥ १४६ ॥

भद्रीकृतस्य वा यज्ञे शिरसश्छादनेच्छया ।
 केशानामप्यदीर्घत्वात्स्मृतं मुकुटधारणम् ॥ १४७ ॥
 सेनापतेः पुनश्चापि युवराजस्य यैव छि ।
 योजयेदधर्ममुकुटं मलामात्राश्च ये नराः ॥ १४८ ॥
 अमात्यानां कञ्चुकिनां तथा श्रेष्ठिपुरोधसाम् ।
 वेष्टनाभङ्गपट्टानि प्रतिशीर्षाणि कारयेत् ॥ १४९ ॥
 पिशाचोन्मत्तभूतानां साधकानां तपस्विनाम् ।
 अनिस्तीर्णप्रतिज्ञानां लम्बकेशं भवेच्छिरः ॥ १५० ॥
 शाक्यश्रोत्रियनिर्ग्रन्थपरिप्राङ्दीक्षितेषु च ।
 शिरोमुण्डं तु कर्तव्यं यज्ञदीक्षान्वितेषु च ॥ १५१ ॥
 तथा प्रतानुगं यैव शेषानां लिङ्गिनां शिरः ।
 मुण्डं वा कुञ्चितं वापि लम्बकेशमथापि वा ॥ १५२ ॥
 धूर्तानां यैव कर्तव्यं ये च रात्र्युपश्रुतिभिः ।
 शृङ्गारयित्ताः पुरुषास्तेषां कुञ्चितमूर्धजाः ॥ १५३ ॥
 बालानामपि कर्तव्यं त्रिशिष्यैः विभूषितम् ।
 जटामकुटभङ्गं च मुनीनां तु भवेच्छिरः ॥ १५४ ॥
 चेटानामपि कर्तव्यं त्रिशिष्यं मुण्डमेव वा ।
 विदूषकस्य भलतिः स्यात्काकपटमेव वा ॥ १५५ ॥
 शीषाणामर्थयोगेन देशजातिसमाश्रयम् ।
 शिरः प्रयोक्तृभिः कार्यं नानावस्थान्तराश्रयम् ॥ १५६ ॥
 भूषणैर्वर्णैर्वस्त्रैर्माल्यैश्चैव यथाविधि ।
 अथेवं नानाप्रकारैस्तु बुद्ध्या वेषान्प्रकल्पयेत् ॥ १५७ ॥
 पूर्वं तु प्रकृतिं स्थाप्य प्रयोगगुणसंभवाम् ।
 स्त्रीणां वा पुरुषाणां वाप्यवस्थां प्राप्य तादृशीम् ॥
 १५८ ॥
 सर्वे भावाश्च दिव्यानां कार्या मानुषसंश्रयाः ।
 तेषां यानिभिषत्वादि नैव कार्यं प्रयोक्तृभिः ॥ १५९ ॥

षड् भावरसाश्चैव दृष्टिभिः सम्प्रतिष्ठिताः ।
 दृष्टयैव स्थापितो ऽर्थः पश्चाद्दृगैर्विभाव्यते ॥ १६० ॥
 अेवं स्त्रीयाङ्गरयना नानाप्रकृतिसंभवा ।
 सञ्जव षति यः प्रोक्तस्तस्य वक्ष्यामि लक्षणम् ॥ १६१ ॥
 यः प्राणिनां प्रवेशो वै सञ्जव षति संज्ञितः ।
 यत्तुष्पदोऽथ द्विपदस्तथा यैवापदः स्मृतः ॥ १६२ ॥
 उरगानपदान् विद्याद् द्विपदान्भगमानुषान् ।
 ग्राम्या आरण्याः पशवो विज्ञेयाः स्युश्चतुष्पदाः ॥ १६३ ॥
 ये ते तु यद्दसंङ्कटैरुपरोधैस्तथैव य ।
 नानाप्रलरणोपेताः प्रयोज्या नाटके ऽभूयैः ॥ १६४ ॥
 आयुधानि य कार्याणि पुरुषाणां प्रमाणातः ।
 तान्यडं वर्तयिष्यामि यथापुस्तप्रमाणातः ॥ १६५ ॥
 भिण्डिर्द्रादशतालः स्याद्दश कुन्तो भवेदथ ।
 अष्टौ शतघ्नी शूलं य तोमरः शक्तिरेव वा ॥ १६६ ॥
 अष्टौ ताला धनुर्ज्ञेयमायामोऽस्य द्विडस्तकः ।
 शरो गदा य वज्रा य यत्तुस्तालं विधीयते ॥ १६७ ॥
 अङ्गुलानि त्वसिः कार्यश्चत्वारिंशत्प्रमाणातः ।
 द्वादशाङ्गुलकं यडं ततोऽर्धं प्रास षष्यते ॥ १६८ ॥
 प्रासवत्पट्टसं विद्याद्दण्डश्चैव तु विंशतिः ।
 विंशतिः कण्ठयश्चैव ऽयङ्गुलानि प्रमाणातः ॥ १६९ ॥
 शोऽषाङ्गुलविस्तीर्णां सभलं सम्प्रघण्टिकम् ।
 त्रिंशद्दण्डुविमानेन कर्तव्यं षेटकं ऽभूयैः ॥ १७० ॥
 जर्जरो दण्डकाष्ठे य तथैव प्रतिशीर्षकम् ।
 छत्रं यामरं यैव ध्वजो शङ्कार अेव य ॥ १७१ ॥
 यत्किञ्चिन्मानुषे लोके द्रव्यं पुंसां प्रयोजकम् ।
 यथ्योपकरणं सर्वे नाट्ये तत्सम्प्रकीर्तितम् ॥ १७२ ॥
 यद्यस्य विषयप्राप्तं तेनोऽयं तस्य लक्षणम् ।
 जर्जरे दण्डकाष्ठे य सम्प्रवक्ष्यामि लक्षणम् ॥ १७३ ॥

माडेन्द्रा वै ध्वजज्ो प्रोक्ता लक्ष्मैर्विश्वकर्माणा ।
 ओषान्यतमं कुर्याज्जर्जरं दारुकर्मतः ॥ १७४ ॥
 अथवा वृक्षयोनिः स्यात्प्ररोडो वापि जर्जरः ।
 वेणुरेव भवेच्छ्रेष्ठस्तस्य वक्ष्यामि लक्ष्णम् ॥ १७५ ॥
 श्वेतभूम्यां तु यो जातः पुष्यनक्षत्रजस्तथा ।
 संग्राह्यो वै भवेद्भेषुर्ज्जरार्थे प्रयत्नतः ॥ १७६ ॥
 प्रमाणमङ्गुलानां तु शतमष्टोत्तरं भवेत् ।
 पञ्चपर्वा यत्तुर्ग्रन्थिस्तालमात्रस्तथैव च ॥ १७७ ॥
 स्थूलग्रन्थिर्न कर्तव्यो न शाभी न च कीटवान् ।
 न कृमिक्षतपर्वा च न डीनश्चान्यवेणुभिः ॥ १७८ ॥
 मधुसर्पिससर्षपाक्तं माल्यधूपपुरस्कृतम् ।
 उपास्य विधिवद्भेषुं गुह्याज्जर्जरं प्रति ॥ १७९ ॥
 यो विधिर्यः कृमश्चैव माडेन्द्रे तु ध्वजे स्मृतः ।
 स जर्जरस्य कर्तव्यः पुष्यवेणुसमाश्रयः ॥ १८० ॥
 भवेद्यो दीर्घपर्वा तु तनुपत्रस्तथैव च ।
 पर्वात्रताण्डुलश्चैव पुष्यवेणुः स कीर्तितः ॥ १८१ ॥
 विधिरेष मया प्रोक्तो जर्जरस्य प्रमाणतज्ो ।
 अत उर्ध्वं प्रवक्ष्यामि दण्डकाष्ठस्य लक्षणम् ॥ १८२ ॥
 कपित्थबिल्ववंशेभ्यो दण्डकाष्ठं भवेद्यथ ।
 वङ्कं चैव छि कर्तव्यं त्रिभागे लक्षणान्वितम् ॥ १८३ ॥
 कीटैर्नोपलतं यस्य व्याधिना न च पीडितम् ।
 मन्दशाभं भवेद्यस्य दण्डकाष्ठं तु तद्भवेत् ॥ १८४ ॥
 यस्त्वेभिर्लक्ष्मैर्दीनं दण्डकाष्ठं सज्जर्जरम् ।
 कारयेत्स त्वपचयं मलान्तं प्राप्नुयाद्भ्रुवम् ॥ १८५ ॥
 अथ शीर्षविभागार्थं घटी कार्या प्रयत्नतः ।
 स्वप्रमाणविनिर्दिष्टा द्वान्निशत्यङ्गुलानि वै ॥ १८६ ॥
 बिल्वमध्येन कर्तव्या घटी सिरसमाश्रया ।

स्वित्नेन बिल्वकलेन द्रवेण य समन्विता ॥ १८७ ॥
 भस्मना वा तुषैर्वापि कारयेत्प्रतिशीर्षकम् ।
 संछाद्य तु ततो वस्त्रैर्बिल्वदुग्धैर्घटाश्रयैः ॥ १८८ ॥
 बिल्वकलेन रीरं तु दिग्ध्वा संयोजयेद्धटीम् ।
 न स्थूलां नानतां तन्वीं दीर्घां नैव य कारयेत् ॥ १८९ ॥
 तस्यामातपशुष्कायां सुशुष्कायामथापि वा ।
 छेद्यं बुधाः प्रकुर्वन्ति विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ १९० ॥
 सुतीक्ष्णेन तु शस्त्रेण अर्धार्धं प्रविभज्य य ।
 स्वप्रमाणविनिर्दिष्टं ललाटकृतकोणकम् ॥ १९१ ॥
 अर्धाङ्गुलं ललाटे तु कार्यं छेद्यं षडङ्गुलम् ।
 अर्धार्धमङ्गुलं छेद्यं कटयोर्द्व्यङ्गुलं भवेत् ॥ १९२ ॥
 कटान्ते कर्णनालस्य छेद्यं द्व्यधिकमङ्गुलम् ।
 त्र्यङ्गुलं कर्णविवरं तथा स्याच्छेद्यमेव हि ॥ १९३ ॥
 ततश्चैवावट्टः कार्या सुसमा द्वादशाङ्गुला ।
 घट्यां ज्येतत्सदा श्छेद्ये विधानं विहितं मया ॥ १९४ ॥
 तस्योपरिगता कार्या मुकुटा बह्वुशिल्पजाः ।
 नानारत्नप्रतिच्छन्ना बह्वुशुभोपशोभिताः ॥ १९५ ॥
 तथोपकरणानील नाट्ययोगकृतानि वै ।
 बह्वुप्रकारयुक्तानि कुर्वीत प्रकृतिं प्रति ॥ १९६ ॥
 यत्किञ्चिदस्मिन् लोके तु यथायत्नमन्विते ।
 विहितं कर्म शिल्पं वा तत्तूपकरणं स्मृतम् ॥ १९७ ॥
 यद्यस्य विषयं प्राप्तं तत्तदेवाभिगच्छति ।
 नास्तन्तः पुरुषाणां हि नाट्योपकरणश्रये ॥ १९८ ॥
 यद्येनोत्पादितं कर्म शिल्पयोगङ्कियापि वा ।
 तस्य तेन कृता सृष्टिः प्रमाणां लक्षाणां तथा ॥ १९९ ॥
 या काष्ठयन्त्रभूयिष्ठा कृता सृष्टिर्महात्मना ।
 न सास्माकं नाट्ययोगे कस्मात्पेदावला हि सा ॥ २०० ॥

यद्द्रव्यं ज्वलोके तु नानालक्षणावक्षितम् ।
 तस्थानुकृतिसंस्थानं नाट्यूपकरणं भवेत् ॥ २०१ ॥
 प्रासादगृहयानानि नानाप्रदरणानि च ।
 न शक्यं तानि वै कर्तुं यथोक्तानीड लक्षणैः ॥ २०२ ॥
 लोकधर्मा भवेत्वन्या नाट्यधर्मा तथापरा ।
 स्वभावो लोकधर्मा तु विभावो नाट्यमेव हि ॥ २०३ ॥
 आचसं न तु कर्तव्यं न च सारमयं तथा ।
 नाट्योपकरणं तज्ज्ञैर्गुरुभेदकरं भवेत् ॥ २०४ ॥
 काष्ठयर्मसु वस्त्रु जतुवेणुदलेषु च ।
 नाट्योपकराणीड लघुकर्माणि कारयेत् ॥ २०५ ॥
 यर्मवर्मध्वजाः शैलाः प्रासादा देवतागृहाः ।
 डयवारणयानानि विमानानि गृहाणि च ॥ २०६ ॥
 पूर्वं वेणुदलैः कृत्वा कृतीर्भावसमाश्रयाः ।
 ततः सुरर्गैरच्छाद्य वस्त्रैः साङ्ग्यमानयेत् ॥ २०७ ॥
 अथवा यद्वि वस्त्राणामसान्निध्यं भवेद्विड ।
 तालीयैर्वा डिविञ्जैर्वा श्वक्षणैर्वस्त्रङ्किया भवेत् ॥ २०८ ॥
 तथा प्रदरणानि स्थस्तृणवेणुदलाद्विभिः ।
 जन्तुभाण्डङ्कियाभिश्च नानाङ्गपाणि नाटके ॥ २०९ ॥
 प्रतिपादं प्रतिशिरः प्रतिडस्तं प्रतित्वयम् ।
 तृणैः डिविञ्जैर्भाण्डैर्वा साङ्ग्याणि तु कारयेत् ॥ २१० ॥
 यद्यस्य सदृशं रूपं साङ्ग्यगुणसंभवम् ।
 भृणमयं तत्तु कृत्स्नं तु नानाङ्गं तु कारयेत् ॥ २११ ॥
 भाण्डवस्त्रमधूच्छिष्टैर्वाक्षयाभ्रदलेन च ।
 नागास्ते विविधाः कार्या ड्यतसीशाणभिल्वञ्जैः ॥ २१२ ॥
 नानाकुसुमजातीश्च कृलानि विविधानि च ।
 भाण्डवस्त्रमधूच्छिष्टैर्वाक्षया वापि कारयेत् ॥ २१३ ॥
 भाण्डवस्त्रमधूच्छिष्टैस्ताम्रपत्रैस्तथैव च ।
 सम्यक्य नीलीरागेणायभ्रपत्रेण यैव हि ॥ २१४ ॥

રજ્જિતેનાભપત્રેણ મણીશ્ચૈવ પ્રકારયેત્ ।
 ઉપાશ્રયમથાપ્યેષં શુલ્બવડ્ગેન કારયેત્ ॥ ૨૧૫ ॥
 વિવિધા મુકુટા દિવા પૂર્વં ચે ગદિતા મયા ।
 તેડભપત્રોજ્વલાઃ કાર્યા મણીવ્યાલોપશોભિતાઃ ॥ ૨૧૬ ॥
 ન શાસ્ત્રપ્રભવં કર્મ તેષાં હિ સમુદાહૃતમ્ ।
 આચાર્યબુદ્ધ્યા કર્તવ્યમૂહાપોહપ્રયોજિતમ્ ॥ ૨૧૭ ॥
 એષ મર્ત્યક્રિયાયોગો ભવિષ્યત્કલ્પિતો મયા ।
 કસ્માદલ્પબલત્વં હિ મનુષ્યેષુ ભવિષ્યતિ ॥ ૨૧૮ ॥
 મર્ત્યાનામપિ નો શક્યા વિભાવાઃ સર્વકાઞ્ચનાઃ ।
 નેષ્ટાઃ સુવર્ણરત્નૈસ્તુ મુકુટા ભૂષણાનિ વા ॥ ૨૧૯ ॥
 યુદ્ધે નિયુદ્ધે નૃત્તે વા વૃષ્ટિવ્યાપારકર્મણિ ।
 ગુરુભાવાવસન્નસ્ય સ્વેદો મૂર્છા ચ જાયતે ॥ ૨૨૦ ॥
 સ્વેદમૂર્છાકલમાર્તસ્ય પ્રયોગસ્તુ વિનશ્યતિ ।
 પ્રાણાત્યયઃ કદાચિચ્ચ ભવેદ્વ્યાયતચેષ્ટયા ॥ ૨૨૧ ॥
 તસ્માત્તામ્રમયૈઃ પત્રૈરભકૈ રજ્જિતૈરપિ ।
 ભેણૈરપિ મધૂચ્છિષ્ટૈઃ કાર્યાણ્યાભરણાનિ તુ ॥ ૨૨૨ ॥
 એવં લોકોપચારેણ સ્વબુદ્ધિવિભવેન ચ ।
 નાટ્યોપકરણાનીહ બુધઃ સમ્યક્ પ્રયોજયેત્ ॥ ૨૨૩ ॥
 ન ભેદં નૈવ ચ ષ્ઠેદં ન પ્રહર્તવ્યમેવ ચ ।
 રડ્ગે પ્રહરણૈઃ કાર્યં સંજ્ઞામાત્રં તુ કારયેત્ ॥ ૨૨૪ ॥
 અથવા યોગશિક્ષાભિર્વિદ્યામાયાકૃતેન વા ।
 શસ્ત્રમોક્ષઃ પ્રકર્તવ્યો રડ્ગમધ્યે પ્રયોક્તુભિઃ ॥ ૨૨૫ ॥
 એવં નાનાપ્રકારૈસ્તુ આયુધાભરણાનિ ચ ।
 નોક્તાનિ યાનિ ચ મયા લોકાદ્ ગ્રાહ્યાણિ તાન્યપિ ॥ ૨૨૬ ॥
 આહાર્યાભિનયો હ્યેષ મયા પ્રોક્તઃ સમાસતઃ ।
 અત ઊર્ધ્વં પ્રવક્ષ્યામિ સામાન્યાભિનયં પ્રતિ ॥ ૨૨૭ ॥
 ઇતિ ભારતીયે નાટ્યશાસ્ત્રે આહાર્યાભિનયો નામૈકવિશોડધ્યાયઃ ।

Encoded by Padmakar Dadegaonkar dadegaonkar@yahoo.com

——
Natya Shastra Chapter 21

pdf was typeset on March 24, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

